

Biblioteca
Regina
Hunedoara-Pia

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Cum va arăta viața oamenilor sovietici peste câțiva ani, când călătoriile interplanetare vor fi devenit lucru obișnuit, când dirijarea climei nu va mai uimi pe nimeni, când în toate domeniile realitatea va concura fantezia cea mai îndrăzneță?

Iată întrebări la care încercă să răspundă reportajul din paginile 6—7:

„Ultima oră“ ...din 1966

Veac nou

ORGAN AL CONSILIULUI GENERAL A. R. L. U. S.

In laboratorul savantului (docentul A. I. Celolarios din Vologda).

**Cel mai mare
recensămînt
din istorie**

de M. Levente

pag. 3

**Al șaptelea
continent:
LUNA**

de Iuri Hlebțevici

pag. 6

**Alo Paris?
Aici Moscova!**
de Valentina Saltikova

pag. 7

Citiți în pagina 2-a:

**PRIMUL LABORATOR DE CERCETARI
ÎN SPAȚIUL INTERPLANETAR**

de Contraamiral ing. Marteș Gr.

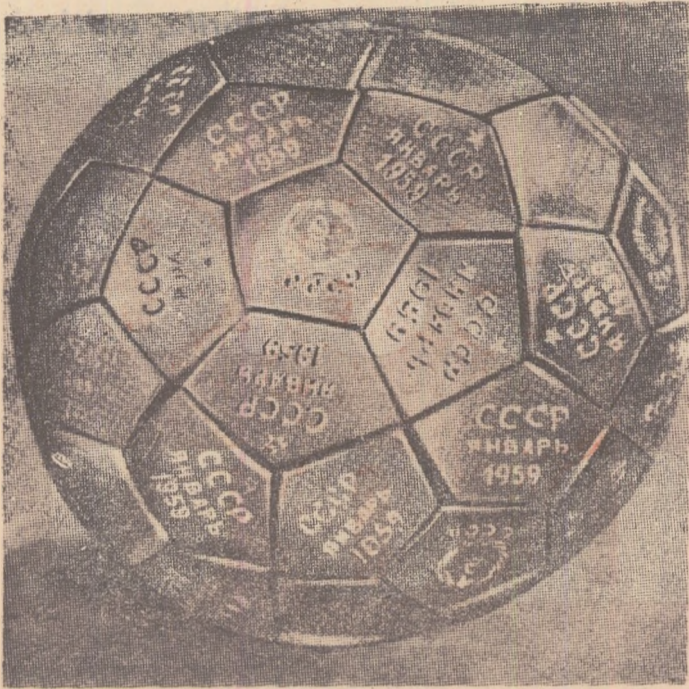
**2
(722)**

Anul XV

16 Ianuarie 1959

12 pagini

1 lea

Pe racheta sovietică se află — ca simbol al primei planete artificiale — un fanion în formă de sferă cu inscripția „U.R.S.S. — ianuarie 1959”

PRIMUL LABORATOR DE CERCETARI IN SPAȚIUL INTERPLANETAR

Darea de seamă publicată de ziarul „Pravda” din 12 ianuarie asupra rachetelor cosmice sovietice, care a devenit prima planetă artificială a sistemului solar, arată o dată în plus că lansarea acestei rachete constituie un eveniment de importanță epocală în istoria omenirii. În urma prelucrării rezultatelor obținute în această experiență, tezaurul mondial științific se va îmbogăți în mod considerabil, așa încât cunoștințele despre lume se vor înmulți substanțial tocmai în acel domeniu în care până acum cercetarea științifică directă nu s-a putut efectua.

Urmărind un astfel de scop științific, este evident de ce obiectivul primului zbor interplanetar nu a fost aselenizarea sau atingerea directă a Lunii printr-o traiectorie de tir Pământ — Lună. Dintr-o astfel de experiență, omenirea ar fi avut mult mai puțin de câștigat în această fază de început a erei zborurilor interplanetare față de ceea ce va acumula în condițiile judicioase în care s-a prevăzut și realizat lansarea de la 2 ianuarie 1959. În opoziție cu asemenea atitudine față de munca științifică, se pot menționa eșecurile americane în lansarea unei rachete lunare la 17 august, 11 octombrie, 8 noiembrie și 6 decembrie 1958, când s-au făcut experiențe care urmăreau cu orice preț să dovedească lumii că rămânerea în urmă a S.U.A. în domeniul construcției de rachete a fost lichidată și că S.U.A. a obținut primele succese în asaltul satelitelui natural al Pământului.

Trimțind o rachetă în direcția Lunii și asigurând trecerea și devansarea Lunii la o distanță de numai 1,5 diametre lunare (5—6000 km), specialiștii sovietici au asigurat cercetarea spațiului lunar pe o perioadă mult mai lungă de timp decât în cazul când racheta cosmică s-ar fi izbit de Lună. Dacă s-ar fi programat atingerea suprafeței lunare, atunci racheta cosmică trebuia să fie prevăzută cu o rachetă ce ar fi intrat în funcțiune în zona spațiului lunar, în scop de frinare, pentru a reduce viteza și a asigura atragerea încărcăturii pe suprafața Lunii. O asemenea rachetă de frinare n-a existat însă.

Greutatea totală a aparatului științific și de măsurat, inclusiv sursele de alimentare și cabina în care au fost instalate este de 361,3 kg, adică un adevărat laborator cosmic. De aceea, se poate afirma, fără ezitare, că o veritabilă navă cosmică în greutate de 1472 kg, conținând o încărcătură utilă remarcabilă a efectuat primele cercetări în zona lunară a spațiului interplanetar. Cu ajutorul acestei aparaturii se vor cunoaște rezultate în legătură cu razele cosmice din afara limitelor atmosferei terestre (intensitate, compoziție, existența fotonilor), radiația corpusculară, pericolul meteoric, magnetismul și radioactivitatea Lunii etc. Pe de altă parte, fotografia cometei artificiale produsă de racheta cosmică la 3 ianuarie ora 3,57 (ora Moscovei), la o distanță de 113.000 km de Pământ, constituie un document de o remarcabilă importanță, deoarece cu ajutorul acesteia, se precizează orbita rachetei și se confirmă în mod evident că racheta cosmică s-a mișcat de-alungul unei traiectorii dinainte calculată. Faptul că norul de natriu (coada cometei) a apărut exact la ora și locul dinainte precizate dovedește extrema precizie pe care o asigură specialiștii sovietici dirijării rachetelor cosmice.

Din cercetările efectuate cu ajutorul datelor transmise de pe rachetă s-a stabilit intensitatea radiației cosmice și compoziția razelor cosmice în spațiul interplanetar. Au fost studiate gazele componente ale materiei interplanetare și radiația corpusculară a Soarelui.

Studierea materiei meteorice va contribui la rezolvarea problemelor evoluției și originii sistemelor planetare. Cercetarea cimpurilor magnetice ale corpurilor cosmice și a intensității cimpului magnetic din spațiul cosmic, măsurarea cimpului magnetic al Pământului și detectarea cimpului magnetic al Lunii constituie o problemă importantă a astrofizicii.

Crearea primei planete artificiale a sistemului solar, eveniment epocal al științei și tehnicii mondiale, este o dovadă a puterii minții omenești, a devotamentului cu care oamenii de știință sovietici și poporul sovietic, călăuziți de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, lucrează pentru înarmarea omului cu peler noi, pentru stăpânirea și utilizarea forțelor naturii.

Contramiral ing.
Marteș Gr.

veac nou

ORGAN AL CONSILIULUI GENERAL A.R.L.U.S.

★

Redacția și administrația:
București, Str. Ion Ghica, 5
telefon 13.03.10

ABONAMENTE:
pe 3 luni, 10 lei; pe 6 luni,
20 lei; pe un an, 40 lei.

O etapă importantă în consolidarea legalității sovietice

La 25 decembrie 1958, la sesiunea a doua a celei de a cincea legislaturi a Sovietului Suprem al U.R.S.S., au fost adoptate în unanimitate o serie de legi privitoare la bazele legislației penale, la sistema judecătorească și procedura judiciară ale U.R.S.S. și republicilor uni-nale.

Noile legi decurg din necesitatea apărării prin toate mijloacele a intereselor statului, persoanei și drepturilor cetățenilor, împotriva oricăror atentate criminale.

În legile adoptate recent se stabilește limpede și precis că pedeapsa penală poate fi aplicată numai prin sentință judecătorească și numai pentru o vină, că ea trebuie să fie dreaptă și corespunzătoare atât gradului de culpabilitate, cât și personalității infractorului. Se exclude orice posibilitate de aplicare a pedepsei prin analogie, ca și pe motivul primejdiei sociale pe care ar putea-o prezenta o persoană. Noile legi largesc atât drepturile victimei în procesul penal, cât și pe cele ale acuzatului și avocatului său.

Tribunalul, procuratura și ancheta sint obligate nu numai să dovedească vinovăția sau nevinovăția acuzatului, dar să-i ofere și posibilitatea de a se apăra de invinuirile aduse, să-i garanteze drepturile individuale și de proprietate. În cazul că sentința judecătorească este prea ușoară sau că acuzatul este achitat pe motive neintemeiate, sentința judecătorească poate fi revizuită, dar numai în decurs de un an de la intrarea ei în vigoare.

Legile noi, adoptate în condițiile dezvoltării continue a democrației socialiste, sint dovada perfecționării și democratizării din ce în ce mai mari a sistemului judiciar sovietic. Ele îmbunătățesc într-o măsură însemnată normele de anchetare precum și examinarea cazurilor în instanță.

La baza legislației judecătorești sovietice stau principiile democratice atât de importante ca eligibilitatea tuturor organelor, examinarea cazurilor în toate instanțele cu participarea acesorilor populari, independența judecătorilor și supunerea lor numai în fața legii, dezbaterea publică a proceselor și asigurarea dreptului la apărare al acuzatului, egalitatea tuturor cetățenilor în fața legii și a instanței, introducerea procedurii judiciare în limba maternă, a-

tragerea maselor largi la activitatea justiției, subordonarea judecătorilor populare față de alegători și a tuturor celorlalte instanțe față de sovietele de deputați care le-au ales.

Legea stabilește un sistem unic de dezbateri pentru toate procesele, inclusiv cele de crimă împotriva statului. Sarcina procesului penal constă, după cum se știe, de a descoperi rapid și deplin orice infracțiune și de a aplica în mod just codul penal față de infractor. Legile noi permit tribunalului, procuraturii și anchetei să realizeze această sarcină și mai bine decit pînă acum.

Totodată legea asigură cercetarea multilaterală, deplină și obiectivă a tuturor circumstanțelor fiecărui caz și interzice categoric orice măsuri și mijloace nelegale de descoperire a infracțiunii. În lege se mai precizează că nu se admite ca acuzatului să-i fie smulse declarații prin forță, amenințări sau alte măsuri nelegale. Noile legi sint chemate să contribuie la intensificarea luptei împotriva crimelor și infracțiunilor penale, pentru stîrpirea cărora în U.R.S.S. au fost create toate condițiile obiective.

Succesele construcției socialiste în țara noastră, creșterea nivelului material și cultural al oamenilor muncii, creșterea conștiinței lor sociale, exclud tot mai mult necesitatea represiviunilor și, dimpotrivă, permit să se aplice pe scară tot mai mare măsuri educative pentru corijarea infractorului și reintegrarea lui într-o viață cinstită de muncă. Se asigură, de asemenea, creșterea rolului educativ al pedepselor aplicate minorilor.

Legile recent adoptate stăbilesk reducerea termenului maxim de detențiune de la 25 la 10 ani și numai în cazuri foarte grave la 15 ani, prevăd posibilitatea suspendării executării condamnării și a eliberării înainte de termen după executarea pe jumătate sau, după împrejurări, trei sferturi, a pedepsei. Se reglementează de asemenea considerarea zilelor de muncă în locul detențiunii, se limitează într-o măsură însemnată cazurile de aplicare a pedepsei cu moartea, care se va hotărî numai în cazuri foarte grave, ca trădare de patrie, spionaj, diversiune, banditism înarmat și crimă premeditată cu circumstanțe agravante. Legile noi permit o aplicare și mai aspră a pedepsei în cazurile infractorilor periculoși — recidiviști,

care de acum înainte nu se vor mai bucura de dreptul reducerii termenului de detențiune.

Legea obligă tribunalele ca în toate cazurile, înainte de acordarea pedepsei, să se edifice temeinic asupra persoanei acuzatului, asupra motivelor infracțiunii, a gradului ei de gravitate și să aplice sancțiunea cea mai corespunzătoare, cea mai justă.

Modificind regulile de alegere a asesorilor populari, care de acum înainte va fi făcută la adunările generale ale cetățenilor, introducind instituția acuzatorilor și apărătorilor sociali, dezvoltind rolul educativ al proceselor, legile noi creează condiții pentru o atragere și mai largă a maselor la activitatea justiției, pentru intensificarea luptei cu infracțiunile și consolidarea legalității sovietice.

P. Kudreavțev
locuitor al procurorului general al U.R.S.S.

A.G.I. în 1959

Examinarea rezultatelor preliminare ale Anului Geofizic Internațional la sesiunea din vară a comitetului special A.G.I. a dus la concluzia că excepționalele posibilități deschise științei nu ar fi nici pe departe folosite dacă lucrările s-ar fi încheiat, așa cum se prevăzuse, la 31 decembrie 1958. Prolungind cu încă un an activitatea comună se pot obține, cu cheltuieli suplimentare modeste, date incomparabil mai complete. De aceea s-a hotărît în unanimitate prelungirea cu încă un an a cercetărilor comune, denumind acest supliment „Colaborarea geofizică internațională pe anul 1959”. Au fost menținute vechile programe de cercetări, condițiile de schimb de materiale, organizațiile centrale coordonatoare. Guvernul sovietic a susținut inițiativa oamenilor de știință de a prelungi A.G.I. și a alocat fondurile necesare, asigurind astfel îndeplinirea de către instituțiile științifice sovietice a programului de observații pe anul 1959, program la fel de bogat ca și cel din perioada precedentă.

Comitetul sovietic pentru A.G.I. a aprobat un plan conform căruia 100 de instituții științifice și institute de învățămînt superior din U.R.S.S. vor continua în 1959 observațiile asupra proceselor care au loc în adîncurile Pământului, în oceane și în atmosferă. Totodată, aproximativ 500 de stațiuni și observatoare de pe teritoriul Uniunii Sovietice își vor continua observațiile asupra fenomenelor meteorologice și magnetice, asupra razelor cosmice, a perturbațiilor din ionosferă, asupra activității solare, aurorelor polare și altor fenomene geofizice, conform programului A.G.I. Își va continua activitatea și expediția sovietică în Antarctica, se va organiza noua stațiune „Lazarev” într-un sector încă nestudiat de pe țărmul Antarctidei. Zece nave științifice vor asigura dezvoltarea pe viitor a lucrărilor oceanografice, la care vor fi folosite și mijloace noi de observații submarine.

V. Belousov

La Observatorul din Pulkovo se studiază coroana Soarelui

Scenaristul Alexei Speșnev despre... cinema și cinești

Ultimii ani aduc mărturia unui uriaș salt al cinematografiilor din țările socialiste. A crescut mult numărul filmelor, iar calitatea lor artistică se impune în lumea întreagă. Baza tehnică și organizatorică se dovedește suficientă pentru o producție sporită. Problema centrală rămâne însă asigurarea unei rezerve de scenarii valoroase, înfățișând cele mai diverse aspecte ale vieții contemporane. Fiind și una din problemele-cheie ale producției românești de filme, ne-am adresat scenaristului Alexei Speșnev, cu rugămintea de a ne face cunoscute câteva din metodele de muncă ale cineștilor sovietici pentru realizarea acestei sarcini extrem de importante.

Majoritatea scenariilor în curs de realizare la studiourile sovietice au la bază teme de actualitate. Cu asta nu putem considera însă rezolvată sarcina de a orienta cinematografia noastră către cele mai stringente probleme contemporane. Pentru a cuprinde intensă viață creatoare a poporului nostru, înflorirea celor mai îndepărtate regiuni ale țării, s-a trecut la o largă descentralizare a producției de filme, prin sprijinirea cu multă atenție a dezvoltării cinematografiilor naționale. În felul acesta a sporit mult activitatea studiourilor din republicile unionale, urmărindu-se totodată o apropiere a tematicii filmelor de realitatea înconjurătoare, de transformările uriașe ce au loc în aceste grădini ale Patriei. Faptul acesta atrage însă și răspunderi noi pentru scriitorii din republicile unionale, cei mai mulți debutanți în dramaturgia cinematografică. Ca o formă activă și operativă de ajutor, în cursul verii trecute au fost trimiși în aceste republici redactori și scenariști cu experiență ai studiourilor centrale, profesori de la Institutul unional de cinematografie, care, lucrând cu autorii, au dat un sprijin creator la elaborarea a peste 40 de scenarii.

În vederea ridicării nivelului profesional al scenariștilor din republicile unionale și din regiunile R.S.F.S.R. a fost organizat în toamna aceasta un seminar de dramaturgie cinematografică. Pe lângă prelegerile conferințele ținute de creatori au fost vizionate și comentate peste 80 de filme, iar în seminariile practice dramaturgii au fost ajutați să-și desvârlască ideile, proiectele sau scenariile prezentate. Rezultatele practice ale acestei întâlniri de studiu s-au concretizat într-un număr de scenarii finalizate și în stabilirea unor contacte creatoare între cele mai calificate cadre ale stu-

diourilor centrale și reprezentanții tinerelor cinematografii unionale.

— Dar la Moscova și Leningrad cum sint ajutați tinerii dramaturgi de film?

— Secția de dramaturgie a Uniunii cineștilor se preocupă mult de problema schimbului de miine. În acest scop a fost înființat un cerc al tinerilor dramaturgi, nemembri ai Uniunii, care se întrunește în fiecare luni la „Dom-Kino”, spre a lua în discuție proiectele prezentate. Aci vin să împărtășească din experiența lor maștri ai regiei și dramaturgiei cinematografice sovietice, ca Romn, Gherasimov, sau talentatul scenarist V. Olșanski. Tinerii dramaturgi, cu îndrăzneala

și experiența lor proaspătă, sint ajutați să pătrundă mai adinc în domeniile și problemele încă neexplorate ale vieții oamenilor sovietici. Venind din fabrici, școli, unități militare sau de pe fronturi înaintat al activității obștești (Comsomol, presă etc) ei dezvăluie în scenariile prezentate aspecte inedite, prețioase pentru înnoirea, îmbogățirea tematicii filmelor noastre.

— Ați amintit în trecut de Casa cineștilor din Moscova. În calitatea dvs. de vicepreședinte, ce ne puteți spune despre activitatea de la „Dom-Kino”?

— Casa cinematografilei adăpostește în primul rând activitatea Uniunii cineștilor, care își desfășoară munca în cadrul citorva secții, cum sint: secția de film artistic și documentar, secția de dramaturgie, teorie și critică, comisia internațională, comisia de filme pentru tineret și copii și cu toate că nu mai are nevoie de publicitate, fiind cea mai asaltată — secția de lucru cu cineamatorii. Alt aspect al muncii noastre este munca propriu-zisă de club. „Dom-Kino” are în vedere toate formele de legături ale cineștilor din Moscova cu celelalte sectoare ale vieții sovietice. Ne întâlnim adesea cu fruntași ai vieții publice, oameni de știință, artiști din alte domenii etc. Se țin conferințe și referate pe teme culturale și politice, se organizează expoziții, spectacole de teatru etc. Lunar organizăm și un „Jurnal vorbit”, care oferă cineștilor noștri o informare completă asupra problemelor la ordinea zilei. Aceasta — bine înțeles — în afara vizionărilor curente de filme.

— Nu uităm însă că stăm de vorbă cu un cunoscut dramaturg. V-am ruga să ne spuneți câteva cuvinte și despre creația dumneavoastră personală.

— Am terminat recent o piesă pe care o pune în scenă la Teatrul Maiakovski regizorul Nikolai Ohlopkov. Se numește „Ziua care nu poate fi oprită”. Formula scenică e oarecum neobișnuită, decorul avind aspectul unui triptic. Aceasta ne dă posibilitatea să urmărim simultan acțiunea centrală, în care sint angajați oameni sovietici, în timp ce deoparte și de alta a scenei sint evocate aspecte ale vieții din întreaga lume (Algeria, Statele Unite etc.), legate între ele printr-o idee unică: aceea a răspunderii colective și a interdependenței dintre soarta omului simplu și soarta întregii omeniri.

Helicopterele în economia națională

În cadrul amplelor discuții ce se poartă în presa sovietică pe marginea tezilor raportului pe care îl va prezenta N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., ziarul „Pravda” publică într-un număr recent articolul „Helicopterele și perspectivele folosirii lor”, semnat de M. Mil, laureat al Premiului Lenin. După ce trece în revistă domeniile în care se folosesc astăzi în U.R.S.S. helicopterele, autorul arată perspectivele de viitor ale acestui mijloc de transport ieftin și comod.

Helicopterele sint de neînlocuit în noile regiuni industriale, cu ajutorul lor se pot transporta nu numai pasageri ci și orice fel de mărfuri, în primul rând produse alimentare proaspete. Ele pot deveni totodată un mijloc ideal de comunicație interregională, îndeosebi în regiunea păminturilor desțeluite.

Creșterea producției de helicoptere, impusă de largă lor folosire în economia națională, va crea și posibilitatea reducerii prețului lor de cost, și în ultimă instanță va duce la ieftinirea transporturilor. Astfel, încă în anul 1961, în U.R.S.S. transportul cu helicoptorul nu va costa mai mult decit transportul cu autobuzul sau taximetrul.

A. V.

Ana Roman
Alice Mănoiu

CEL MAI MARE RECENSAMINT DIN ISTORIE

La 15 ianuarie a început în Uniunea Sovietică recensămîntul populației. Ținînd seama de amploarea și proporțiile acestei operațiuni, se poate afirma că recensămîntul anului 1959 este cel mai important din istoria recensămîntelor mondiale.

Recensămîntul din 1959 este al patrulea recensămînt efectuat de Puterea Sovietică. Fiecare recensămînt a marcat un moment dintre cele mai importante în dezvoltarea statului sovietic — prilejul un bilanț al realizărilor obținute și asigurînd fundamentarea planurilor social-economice ale marelui țării a socialismului.

Încă din primele zile ale instaurării sale, puterea sovietică a organizat ample înregistrări. Astfel, din inițiativa lui V. I. Lenin, s-a efectuat în anul 1920 recensămîntul populației împreună cu al agriculturii și cu înregistrarea sumară a întreprinderilor industriale. La acea dată, populația U.R.S.S. a fost de 134.2 milioane. La recensămîntul din 1926, populația U.R.S.S. crescuse la 147 milioane, iar la cel din 1939 la 170.6 milioane. Cu acest prilej s-a constatat că în perioada 1926—1939, deci în 13 ani, populația orășenească a U.R.S.S. s-a dublat, pe cînd în S.U.A. același fenomen a avut loc în decurs de 30 de ani, iar în Anglia și Franța în 60—70 ani.

Pe bună dreptate se poate afirma că recensămîntul anului 1959 din U.R.S.S. este cel mai important din istoria recensămîntelor mondiale. Iată câteva dintre coordonatele societății la care se referă.

Față de anul 1913, producția globală industrială a U.R.S.S. a crescut de 33 de ori, iar a industriei grele de 74,8 ori. Venitul național pe cap de locuitor este în prezent de 14 ori mai mare. Mortalitatea populației a scăzut de patru ori, iar mortalitatea infantilă de șase ori.

Despre proporțiile societății socialiste sovietice vorbesc și următoarele cifre. În U.R.S.S., sporul mediu natural al populației depășește 3 milioane pe an, creșterea populației în ultimii cinci ani este de 16,3 milioane, adică egală cu populația Canadei, iar populația totală a depășit 200 milioane.

Dar proporțiile nemaiîntîlnite ale recensămîntului din U.R.S.S. justifică numai o latură a importanței sale deosebite. Căci recensămîntul nu asigură numai datele necesare studiilor, ci mai ales constituie o sursă documentară pe care se întemeiază mobilizarea prin plan a energiilor umane din U.R.S.S. Această mobilizare a început în cadrul sarcinilor planului de șapte ani (1959—1965), care are menirea să realizeze baza tehnico-economică a comunismului, ajungerea și apoi întrecerea S.U.A. de către U.R.S.S. și din punct de vedere economic. Acestea sint cele două laturi care ne îndreptățesc să afirmăm că actualul recensămînt al populației U.R.S.S. are o semnificație excepțională, atît din punct de vedere tehnic, cit și politic.

Ce fel de date va furniza recensămîntul?

Le vom indica pe cele mai necesare planificării progresului continuu material și cultural din U.R.S.S., cuprinse în răspunsurile date celor 15 întrebări din fișa de recensămînt sau decurgînd din corelarea lor.

Iată-le: numărul și structura populației pe grupe de vîrstă și sexe, pe republici, ținuturi, regiuni, raioane, orașe, etc.; populația pe naționalități și unități teritorial-administrative, după știința de carte (pe grade și forme de învățămînt); populația urbană și rurală pe grupe de vîrstă, sexe, știința de carte, etc.; populația urbană și rurală după ocupație, grupe de vîrstă, sexe, știința de carte, repartizată pe ramurile economiei naționale.

Recensămîntul se va efectua în decurs de 8 zile, între 15—22 ianuarie 1959, iar verificarea înregistrărilor, mai ales sub aspectul cuprinderii integrale a populației, va dura 10 zile.

Lucrările pregătitoare au început încă din anul 1956. În 1957, proiectul recensămîntului a fost supus unor dezbateri largi, în cadrul consfăturilor unionale ale statisticienilor. O etapă importantă în pregătirea recensămîntului a constituit-o efectuarea unui recensămînt selectiv de probă, care s-a efectuat în șapte raioane și orașe cu o populație de aproximativ un milion de locuitori. Cu acest prilej s-a verificat proiectul fișei de recensămînt, instrucțiunile, durata înregistrărilor, planul organizatoric etc.

La lucrările de recensare-inregistrare participă cca. 600.000 persoane, iar prelucrarea se realizează integral prin mașini de calcul care asigură nu numai însumarea și distribuția datelor ci și controlul lor logic. În felul acesta, va fi cu puțință ca întregul material de recensămînt să fie prelucrat în termen de aproximativ un an de zile, adică pînă la sfîrșitul lui 1959 — ceea ce constituie o realizare remarcabilă a statisticii sovietice.

Prof. M. Levente

director general al Direcției Generale de Statistică

Marele cîntăreț american Paul Robeson printre copiii Moscovei.

PALATUL SOVIETELOR

Comitetul de stat pentru construcții al U.R.S.S., Comitetul executiv orașenesc Moscova și Uniunea arhitecților sovietici au anunțat recent un al doilea concurs pentru cel mai bun proiect al Palatului Sovietelor. Palatul urmează să fie construit în apropierea Universității „Lomonosov”, în raionul de sud-vest al capitalei sovietice.

Primul concurs unional pentru proiectarea acestui edificiu a avut loc în anul 1957. După cum prevede programul concursului, „Palatul Sovietelor trebuie să fie o operă arhitectonică remarcabilă, rezolvată în spiritul unei nobile simplități, care să corespundă în totul înaltelei principii ale culturii sovietice socialiste”. În 1957, juriul acestui concurs nu a distins cu premiul I nici unul din proiectele prezentate.

La cel de-al doilea concurs numărul participanților va fi strict limitat. Vor participa câțiva autori distinși cu premiul II și cu alte premii la concursul din 1957. În total vor fi examinate șase proiecte. Ele trebuie să fie definitive până la 30 iunie 1959. Cele mai bune proiecte vor fi distinse cu premii. Premiul I este de 75.000 de ruble.

Hotărârea cu privire la construirea Palatului Sovietelor a fost luată încă în timpul vieții lui V. I. Lenin, la primul Congres al Sovietelor din anul 1922. Între 1930 și 1940 a fost adoptat un proiect al arhitecților Iofan, Suko și Gelfreih. Proiectul se caracteriza printr-o soluție constructivă, îndrăznească, prin elanul unei fantezii creatoare: palatul-monument, înalt de 400 m, trebuia să fie încununat de o statuie a lui V. I. Lenin înaltă de 100 de metri.

Palatul urma să fie construit pe malul râului Moscova, în apropierea Kremlinului, în centrul geometric al Capitalei. Lucrările de construcție începute conform acestui proiect au fost întrerupte în ajunul celui de-al doilea război mondial.

Programul concursului din 1957 a fost stabilit pe baza noilor cerințe ale vremii și a noilor condiții de construcție. Monumentul lui Lenin a fost separat într-un complex arhitectonic de sine stătător. În urma calculului de control s-a constatat că proiectul adoptat înainte de război nu era deajuns de limpede din punct de vedere funcțional, greu de realizat din punct de vedere tehnic și chiar nejustificat din punct de vedere artistic. În special funcțiunile Palatului Sovietelor, ca edificiu de interes social, erau lăsate pe al doilea plan.

Palatul Sovietelor care va fi construit în noul centru politico-social al Moscovei — raionul de sud-vest — va fi legat din punct de vedere arhitectonic de clădirile din împrejurimi și, în primul rând, de edificiul Universității din Moscova.

Bucuria muncii libere

Actualități

Filme în culori naturale

Ceea ce denaturează culorile în filme este, în primul rând, imperfecțiunea actualelor surse de lumină: becuri cu incandescență și lămpi cu arc voltaic. Acest supărător defect al filmelor tehnice va fi în bună parte înlăturat, prin folosirea unui nou sistem de tuburi fluorescente cu xenon, realizate de Institutul de cinematografie și fotografie în colaborare cu uzina de lămpi electrice din Moscova. Spectrul luminos al noilor lămpi este foarte apropiat de cel al razelor solare.

Perforator termic

În regiunea minieră Krivoi-Rog (Ucraina) a fost experimentat cu succes un nou gen de perforator, al cărui element activ îl constituie un jet de oxigen și petrol arzând, care depășește viteza sunetului și are o temperatură de 2.500 de grade. Noua mașină forează un puț de 4,5 (diametru 0,25 m.) într-o oră, pe cind un perforator mecanic obișnuit înaintează în medie doar cu 2—2,5 metri pe oră.

„Flora Europei” și „Flora U. R. S. S.”

Al VIII-lea congres internațional de botanică, ținut acum cinci ani la Paris, a decis editarea unei lucrări în trei sau patru volume, consacrată florei din Europa. Botaniștii sovietici participă activ la redactarea acestui tratat, care va avea circa 4.000 de pagini. În același timp, ei sînt pe cale să termine editarea „Florei U.R.S.S.”, din care au apărut pînă acum 24 de volume, și în care sînt minuțios descrise 117.000 de specii vegetale.

Rigla de calcul detronată

Mașina de calculat pe principii pneumatice va înlocui în multe cazuri clasicele rigle de calcul. O asemenea mașină, al cărei volum nu întrece pe cel al unui pachet de țigări, a fost realizată în U.R.S.S. Ea poate fi folosită cu succes în calculele curente efectuate de specialiștii din industrie.

Artere sintetice

Chirurgii sovietici practică tot mai larg înlocuirea vaselor sangvine distruse cu tuburi speciale din masă plastică. Între altele, cităm înlocuirea unei aorte, de către dr. P. Kuprianov, și a unei porțiuni de esofag, de către dr. V. Medvenski. Cu tot mai mult succes sînt folosite la cusături post-operatorii și fibrele artificiale și sintetice care s-au dovedit superioare firelor de catgut.

DE LA CONGRESUL XX LA CONGRESUL XXI

Elanul creator cu care poporul sovietic împlină Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. de care ne mai despart doar puține zile, izvorăște desigur din însuflețirea cu care au fost primite cifrele de control ale planului de șapte ani, ce va fi discutat și aprobat de acest Congres. Popoarele Uniunii Sovietice privesc noua etapă de dezvoltare a economiei sovietice — etapa construcției larg desfășurate a comunismului — ca o etapă hotărîtoare a realizării sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S., atingerea și depășirea producției pe cap de locuitor a celui mai bogat și puternic țări capitaliste: S.U.A. Este neîndoielnic însă că posibilitatea elaborării marelui plan de șapte ani a fost creată datorită marilor progrese făcute în direcția dezvoltării industriei și agriculturii, în direcția ridicării nivelului de trai, în scurta perioadă de trei ani ce s-a scurs de la Congresul al XX-lea. Directivele Congresului al XX-lea au fost îndeplinite cu succes și împrejurarea aceasta a deschis perspective mărețe pentru viitorul apropiat.

În cei trei ani care s-au scurs de la Congresul al XX-lea poporul sovietic a făcut un nou mare pas înainte pe calea trecerii treptate de la socialism la comunism. Acești trei ani au fost martorii unei rapide accelerări a ritmului construcției comunismului, ai unei largi desfășurări a inițiativei celor ce muncesc și a participării lor la conducerea treburilor publice, ai unei bogate activități economice și culturale. Cifrele vorbesc concis și revelator. Să le lăsăm să-și spună cuvîntul.

Volumul total al investițiilor făcute în ultimii trei ani în economia sovietică a însumat aproximativ 630 miliarde de ruble. Aceasta înseamnă că ele au fost de 1,7 ori mai mari ca investițiile făcute în toți anii cincinalului anterior. Efectuarea lor a îngăduit să se pună în funcțiune peste două mii cinci sute de mari întreprinderi industriale.

Noile capacități de producție date în funcțiune în unele din cele mai însemnate ramuri ale economiei naționale depășesc cu mult pe cele de care dispunea Uniunea Sovietică în ajunul războiului. Astfel, între 1954 și 1958 capacitățile producției energetice au crescut cu 24 milioane kilowați, adică cu aproape două ori totalul capacității

instalate în toate centralele electrice ale U.R.R.S. în 1940. Capacitățile de producție a cimentului au crescut, în același interval, cu 13 milioane tone, adică cu de 2,3 ori mai mult decît producția de ciment din anul 1940.

În acești trei ani, numai în sudul Uniunii Sovietice au fost puse în funcțiune 10 mari furnale înalte, iar în regiunile de dincolo de Ural a început înfăptuirea directivelor Congresului al XX-lea asupra organizării celei de a treia baze metalurgice a U.R.S.S., cu o capacitate de producție de 15—20 milioane tone anual.

Balanța energetică a părții europene a Uniunii Sovietice a devenit excedențară prin intrarea în funcțiune a marii hidrocentrale „V. I. Lenin” de pe Volga, a primelor trei agregate a hidrocentralei de la Stalingrad și a unei serii de noi termocentrale. În același timp, a continuat construcția centralelor atomoelectrice, prevăzută de Directivele Congresului al XX-lea, în regiunea Voronej, în regiunile Leningrad și Ulianovsk și în Urali.

Balanța combustibililor a suferit schimbări care se traduc prin economii de miliarde, prin creșterea producției de gaze și petrol. În 1958, producția de gaze a fost de trei ori mai mare ca aceea din 1955, iar producția de petrol a crescut cu două treimi față de aceea din 1956. În ultimii trei ani, rețeaua de conducte de gaze a crescut de trei ori; noi mari conducte sînt pe cale de a asigura gazeificarea Leningradului, a orașului Gorki, a capitalei Belorusiei, Minsk.

Cu mare succes sînt îndeplinite directivele Congresului al XX-lea cu privire la punerea în valoare a resurselor Siberiei și Kazahstanului. Industria sovietică înaintează cu pași gigantici spre răsărit. Ea a trecut de meridianul Kuzbasului și se apropie de meridianul Baikalului. Numai pentru anul 1958 au fost planificate în vederea dezvoltării regiunilor răsăritene investiții în valoare de 47 miliarde ruble, mai mult decît investițiile prevăzute anual pentru întreaga economie sovietică, în al treilea cincinal.

Un tablou complet al progreselor agriculturii sovietice în ultimii ani a fost zugrăvit în raportul făcut de N.S. Hrușciov la ultima plenară a C.C. al P.C.U.S. În acest tablou un loc de frunte îl ocupă marea realizare a valorifi-

cării pămînturilor virgine și întelenite, a cărei însemnătate a fost subliniată de Congresul al XX-lea și care și-a arătat roadele în ultimii trei ani.

În cadrul aplicării hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. au fost îndeplinite măsuri de o importanță atât de mare ca sporirea salariilor categoriilor de muncitori și funcționari cu salarii mici, reducerea zilei de muncă în zilele din ajunul sărbătorilor și zilelor de odihnă, trecerea la ziua de lucru redusă a muncitorilor și funcționarilor dintr-o serie de ramuri ale industriei greie, reducerea zilei de lucru la 6 și 4 ore și la concediul de o lună pentru adolescenți, sporirea duratei concediilor pentru graviditate și naștere, noua lege a pensiilor de stat.

De la tribuna Congresului al XX-lea, N. S. Hrușciov a făcut un meritat elogiu euceririlor științei sovietice. Cu atît mai calduros va fi elogiu ce va fi adus oamenilor de știință sovietici de la tribuna Congresului al XXI-lea pentru realizările lor din ultimii ani, anul sateliților artificiali, anul avântului extraordinar al tehnicii rachetelor, anul cercetărilor atît de promițătoare în domeniul energiei atomice și termocentrale, al semi-conductorilor, al chimiei și biologiei!

Este limpede că succesele economiei sovietice au fost determinate de întreaga serie de măsuri luate de C. C. al P.C.U.S. după Congresul al XX-lea, măsuri care au avut și o mare însemnătate practică și o mare însemnătate teoretică. Nolle atribuții acordate republicilor unionale, reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor, reorganizarea S.M.T.-urilor și vînzarea parcului lor de mașini agricole colhozurilor, noua reglementare a colectărilor de produse agricole și unificarea prețurilor acestor produse au jucat și joacă un rol cu adevărat revoluționar în dezvoltarea forțelor de producție ale Uniunii Sovietice, în însuflețirea unui nou ean în toate ramurile economiei naționale a Uniunii Sovietice.

După sămînța pusă în pămîntul măninos al Uniunii Sovietice în ultimii trei ani ne putem da seama de bogăția recoltei ce va fi adunată în viitorii șapte ani.

Ion Manu

Un film captivant

„Omul meu drag“

„Omul meu drag“ este de fapt un nou „Așa s-a călît oțelul“ sau o nouă „Poveste a unui om adevărat“ care se desfășoară într-o ambianță și în împrejurări deosebite de cele trăite de Pavel Korceaghin și aviatorul Meresiev.

În dialogul lui, scriitor de inteligență și farmec poetic, răsună ca un leitmotiv stăruitor această întrebare: „Ce este fericirea?“ Insetate de fericire, personajele filmului încearcă să-și deslușească, fiecare în felul său, materialitatea fericirii. Unii, ca tânărul Varea, pe care viața o va maturiza, nu se chinuiesc s-o înțeleagă. Pentru alții, ca bătrînul contramiral Rodion Stepanov, fericirea constă în amintirea glorioaselor clipe ale salvelor de pe

Presă vest germană despre artiștii sovietici de circ

Orașele Stuttgart, Frankfurt-pe-Main, Dortmund, Essen, Hamburg, Kiel, Wiesbaden, — iată itinerariul artiștilor de circ sovietici care în prezent se află în turneu în R.F.G. Presă vest-germană consacră numeroase articole spectacolelor oaspeților sovietici. Specialiști, asemeni lui Rudolf Spitt, președintele secției de gimnastică sportivă a Uniunii germane de gimnastică, își exprimă admirația față de înalta clasă a circului sovietic. Într-o cronică publicată de ziarul „Die Welt“ se subliniază atenția deosebită care se acordă în U.R.S.S. pregătirii artiștilor de circ. „Spectacolele oaspeților — relatează cronicarul — schimbă cu totul concepția de pînă acum asupra artei circului. „Stuttgarter Zeitung“ scrie la rîndul său: „Rușii demonstrează o artă superioară. Ei dispun de minunați artiști de circ, îl au pe neobișnuitul clown Oleg Popov, ca și pe talentatul dresor Valentin Filatov, care cu grupul său de urși prezintă numere foarte interesante și originale.“

Celebrul clown Oleg Popov

„Aurora“, vestind revoluția eliberatoare a omenirii și în îndeplinirea conștientă a datoriei de ostaș. Unor caractere subrede, meschine ca Eugheni, fiul contraamiralului și ca infirmiera Vera Veresova, fericirea li se înfățișează prin intermediul unui apartament confortabil, unui serviciu de șampanie din care a băut cîndva familia imperială sau... unui amant. Răspunsul nerostit al acestei întrebări filozofice: „Fericirea înseamnă luptă“ este însă ilustrat prin biografia foarte neobișnuită și toluși captivantă a medicului chirurg Vladimir Ustinenko.

Fiu al unui militant comunist, cazul pe frontul din Spania, tînărul student Ustinenko s-ar putea bucura de anumite privilegii ca să-și făurească o carieră solidă, lipsită de griji. Dar caracterul tenace al eroului, moderat de idealurile și structura morală a noii societăți, respinge soluțiile comode ale vieții. Punînd înaintea măruntii fericiri personale sentimentul „comenzii sociale“ Vladimir renunță o dată la dragostea față de Varea, plecînd ca medic de țară. Va renunța și a doua oară la dragostea lui, poate dintr-un impuls moral ori poate din orgoliu, pe frontul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. S-ar părea că destinele celor doi eroi vor fi iremediabil separate, atînci cînd Vladimir se căsătorește cu infirmiera sa, ființă egoistă, josnică, cu care are o fetiță. Ultimul episod al biografiei acestui Korceaghin sau Meresiev al unor timpuri de pace și construcție a comunismului ni-l înfățișează hotărît să plece din nou acolo unde lupta e mai aspră — într-o unitate sanitară din regiunea pămînturilor desjelenite. De astădată nu singur, ci însoțit de Varea, fetița zvăpăiată de odinioară, care a înțeles idealul moral al iubului ei.

Am povestit pe scurt subiectul acestei biografii cinematografice cu convingerea că filmele mari nu pot fi povestite. Rezumate la schema lor liniară, nici „Zboară cocorii“ și nici „Casa în care locuiesc“ nu făgăduiesc nimic inedit spectatorului ce ar urma să vadă filmul. Dar și în cele două filme, ca și în „Omul meu drag“, nu o acțiune extravagantă cu cotituri senzaționale alimentează fluxul ei emoțional.

Arta regizorului I. Heișiț, unul dintre măestrîi vechii gărzi de cineaști sovietici, se afirmă încă o dată prin lirismul metaforelor plastice, al gesturilor omeniești spontane, surprinse parcă întimplător de „ochiul“ indiscret al camerei cinematografice. A. Batalov, strălucitul interpret al lui Boris (din „Zboară cocorii“) creează cu admirabilă concentrare a mijloacelor de expresie figura tînărului medic, afirmîndu-se astfel, alături de Oleg Strijenov, ca unul dintre cei mai talentați actori ai tînerei generații. Inna Makarova, zglobia Liubov Șeșova din „Tînăra gardă“, impresionează prin talentul cu care redă transformarea, maturizarea fizică și psihică a eroinei, ca și prin gingășia interpretării Variei. Memorabile pentru multă vreme rămîn rolurile de compoziție, de mare tensiune artistică, în poșida caracterului lor episodic, ale celor două bătrîne și curajoase doctorițe sovietice, interpretate de T. Mansurova și V. Jurevskaia, și savuroasa schiță a bătrînului soldat Ilin creată de popularul „Maxim“ — actorul Boris Cirkov, cu neîntrecuta sa măiestrie în compunerea unor măști pitorești.

„Omul meu drag“ se situează pe linia mereu ascendentă a marilor realizări ale cinematografului sovietic, ogîndînd sub numeroase aspecte, problematica contemporană a societății celei mai înaintate. Un nou succes artistic pe care-l recomandăm călduros spectatorilor.

Emil Suter

rampa și ecranul

Actrița Elena Dobronravova

M. H. A. T. - UL IN JAPONIA

Recent, artiștii Teatrului academic de artă din Moscova — M.H.A.T. și-au încheiat turneul în Japonia. Caracteristic pentru interesul pe care acest turneu l-a sîrînit în cercurile oamenilor de artă niponi ni se pare articolul dramaturgului Kinosita, din care reproducem cîteva fragmente.

Istoria dramei contemporane japoneze este strîns legată de activitatea teatrului M.H.A.T., a cărui influență se resimte chiar și în zilele noastre. Spectatorii japonezi au făcut cunoștință cu piesa lui Gorki „Azilul de noapte“ încă în anul 1910, în interpretarea trupei teatrului „Libertatea“. Kaoru Osanaï, conducătorul și regizorul teatrului născut multă admirație față de curentul dramatic inaugurat de M.H.A.T. În anul 1912 el a întreprins chiar o călătorie la Moscova. La întoarcere a fondat la Tokio teatrul său „Teatru Mic“, în al cărui repertoriu figurau în primul rînd operele dramaturgilor ruși A. P. Cehov și A. M. Gorki. Timp de mai mulți ani pe scena „Teatrului Mic“ din Tokio s-au jucat neîntrerupt „Livada cu vișini“,

„Trei surori“, „Unchiul Vanea“, „Azilul de noapte“.

Iată de ce actuala noastră întâlnire cu M.H.A.T.-ul ne prilejuește amintiri emoționante, evocîndu-ne primii pași ai teatrului dramatic contemporan japonez, primele montări ale pieselor lui Gorki și Cehov pe scenele noastre.

Unul dintre regizorii noștri afirma că spectacolele artiștilor sovietici au produs o impresie atît de puternică asupra oamenilor de teatru japonezi, încît este de așteptat ca drama japoneză să fie curînd scoasă din vechiul și îngustul ei fagaș și supusă unor mari reforme. În această afirmație nu există nici un fel de exagerare. Cine a asistat, fie și numai la un singur spectacol al artiștilor teatrului M.H.A.T., și-a dat îndată seama că se află în fața mării, în fața adevăratei ARTE.

Interesul deosebit al oamenilor de teatru japonezi pentru spectacolele oaspeților sovietici se explică și prin dorința acestora de a studia și pătrunde cît mai adînc sistemul lui Stanislavski. La noi, în Japonia, lucrările lui Stanislavski au început să fie cunoscute datorită aceluiași om de teatru, Osanaï. Numărul operelor lui Stanislavski și al lucrărilor despre sistemul său, traduse și editate în Japonia în ultimii 13 ani, se ridică la 50 de volume. Spectacolele M.H.A.T.-ului ne ajută să aprofundăm acest sistem. Foarte concludentă a fost de pildă pentru noi reprezentarea oaspeților cu „Trei surori“.

Am aplaudat din toată inima pe regizorul și interpretul acestui spectacol. Entuziasmul meu era cu atît mai îndreptățit cu cît avusesem ocazia să văd „Trei surori“ la Moscova, cu cîteva ani în urmă, în interpretarea marilor actrițe Tarasova, Elanskaia și Stepanova. De data aceasta însă, pe scenă, în fața noastră se afla noua generație, cea de a treia generație a artiștilor M.H.A.T.-ului. Mulțumesc din adînc inimii conducătorilor gloriosului teatru pentru grija și dragostea cu care au educat acest vrednic schimb actoricesc.

Impresia noastră despre spectacolele M.H.A.T.-ului — scrie dramaturgul japonez în încheiere — poate fi exprimată printr-un singur cuvînt: excelent!

Reflector

Cunoscuta cîntăreață sovietică Goar Gasparian a întreprins un turneu de două luni în Japonia. La ultimul concert al cîntăreței sovietice, care a avut loc recent la Tokio, și-au dat concursul corul japonez de 1.000 de persoane și orchestra simfonică din Tokio.

La Studioul central de filme documentare din Moscova și Studioul de filme de știință popularizată sînt în curs de realizare mai multe filme închinete cuceririi Cosmosului. Aceste filme se intitulază „Secolul XX“, „Sputnik“ ș.a. Cel mai nou film din această serie este dedicat epocalei înfăptuiri a științei sovietice: lansarea primei rachete cosmice în direcția Lunii. „Primii astronauti“ este titlul unui alt documentar, care ilustrează călătoria unor animale la mari altitudini și urmărește comportarea lor în timpul zborului.

În cinstea celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. studiourile sovietice de filme documentare au creat o se-

rie de filme de scurt metraj: „Spre belșug“, o cronică cinematografică despre bătălia pentru deșeluirea pămînturilor din ținuturile Stavropol, Tambov, Voronej, Saratov. Despre întrecerea metalurgiștilor de la „Zaporozstal“ relatează filmul „În întîmpinarea viitorului“. Construirii noilor termocentrale le este consacrat documentarul „Spre o mare energie“. Filmul „Un înalt titlu“ ilustrează consfătuirea de la Kremlin a brigăzilor comuniste.

Pe scenele moscovite au avut loc recent mai multe premiere. Printre acestea se numără: „Jupiter ride“ de A. Cronin pe scena teatrului M.H.A.T.; „Stiloul“ de I. Stok; „Evadare în noapte“ de frații Tur și „Mica studentă“ de N. Pogodin la teatrul Maiakovski; „Oameni bluevoitori“ de L. Zorin, la Teatrul Armatei.

Un nou film documentar va fi consacrat vizitei în Uniunea Sovietică a marelui studiourilor americane Paul Robeson.

Baia Mare

Tezele cuprinse în raportul ce va fi prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov la Congresul XXI-lea al P.C.U.S. au stîrnit, prelungindu-l, un uriaș interes. În toate colțurile lumii sînt urmărite și studiate mărețele sarcini pe care Partidul Comunist al U.R.S.S. le pune în fața oamenilor sovietici, în scopul realizării unui nou și însemnat pas pe drumul comunismului. În acțiunea de popularizare a perspectivei pe care planul septenal le deschide Uniunii Sovietice își aduc contribuția și organizațiile A.R.L.U.S.

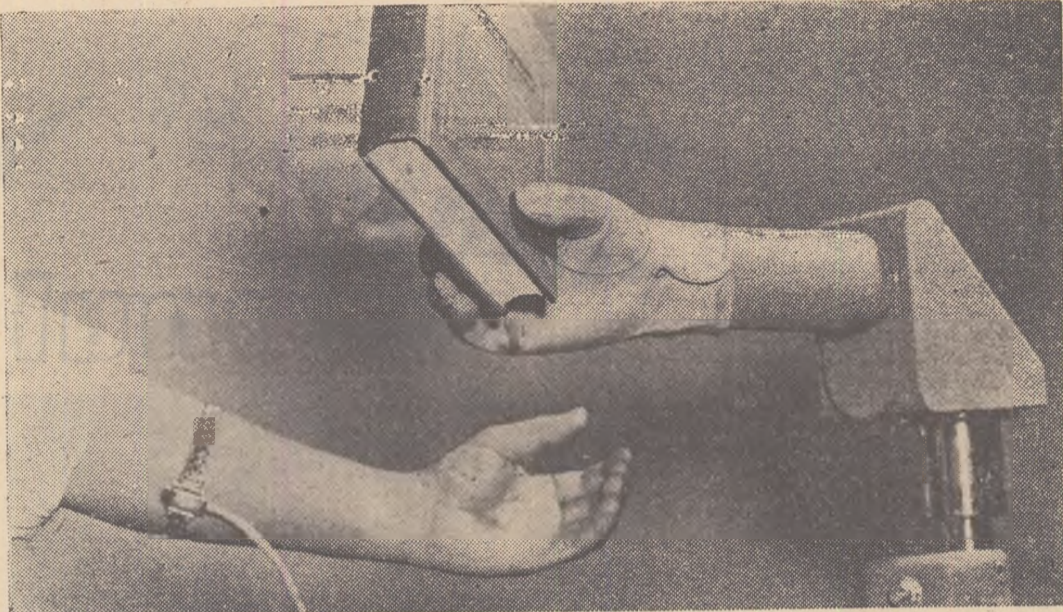
blice ca și în sate, la cămine culturale. Numai în raioanele Satu Mare, Sighet și Vișeu aceste conferințe au fost urmărite de peste 120.000 de persoane. O altă conferință, destinată muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din centrele industriale a avut ca subiect dezvoltarea științei și tehnicii sovietice în cursul septenaliului. De asemenea o conferință despre perspectivele industriei sovietice în următorii șapte ani a fost urmărită cu interes de tehnicienii și inginerii din întreprinderile industriale ale regiunii.

Răspunzînd interesului manifestat de oamenii muncii, Consiliul regional A.R.L.U.S.-Baia Mare și-a consacrat în ultimul timp activitatea în vederea popularizării epocalelor înfăptuiri ce și le propun oamenii sovietici în cursul septenaliului. Cu sprijinul celorlalte organizații de masă și al instituțiilor de cultură, A.R.L.U.S.-Baia Mare a organizat acțiuni menite să înfățișeze maselor largi efortul creator al oamenilor sovietici în procesul construirii societății comuniste.

Un prețios ajutor în cunoașterea cifrelor ce oglindesc dezvoltarea economiei sovietice în viitorii șapte ani îl constituie graficele și panourile întocmite din inițiativa consiliului regional A.R.L.U.S. și expuse în marile întreprinderi din Baia Mare.

Popularizarea largă a tezelor raportului tovarășului N. S. Hrușciov trebuie să constituie și de aici înainte preocuparea primordială a Consiliului regional A.R.L.U.S.-Baia Mare — ca, de altminteri, a tuturor consiliilor regionale A.R.L.U.S. din întreaga țară. Pe lângă conferințe este indicat să fie folosite și alte forme accesibile de popularizare — ca, de pildă, lecții și consultații, simpozioane, convorbiri la locul de muncă, ținuțe sub auspiciile comisiei A.R.L.U.S., etc. În felul acesta, urlașele perspective pe care Congresul al XXI-lea le deschide în fața poporului sovietic vor fi cunoscute la orașe ca și la sate, în fiecare colț al regiunii.

L. Beno

Mina mecanică — o realizare remarcabilă a tehnicii sovietice în domeniul automatizării.

Candidați la Premiile Lenin pe 1959

Comitetul pentru acordarea Premiilor Lenin în domeniul literaturii și artei, cea mai înaltă distincție sovietică, a dat recent publicității lista candidaturilor pe anul 1959.

Printre candidați se află scriitorii: Muhtar Auezov (romanul „Drumul lui Abai”), Vanda Vasilevskaia (romanul „În lupta jata”), Dmitri Granin (romanul „După nuntă”), Antonina Kopteva (romanul „În drăznea”), Vsevolod Kocetov (romanul „Frații Erșov”), Vladimir Lugovskoi (volumele de versuri „La mijlocul veacului” și „Primăvara albastră”), Galina Nikolaeva (romanul „Bătălie în marș”), Feodor Panfiorov (romanul „Meditație”), Nikolai Pogodin cu cunoscuta trilogie închinată lui V. I. Lenin, Boris Polevoi cu romanul „Adînc în spatele frontului” și alții.

În domeniul muzicii interpretative au fost propuși, între alții, Emil Ghilels, David Oistrach și Sviatoslav Richter pentru interpretare, Kara Karaev pentru muzica baletului „În calea trăznitului”, Soloviov-Sedoi pentru compozițiile „Seri moscovite”, „Dacă toți tinerii din lume” și „Pe drum” și Aram Hačaturian pentru baletul „Spartacus”.

În domeniul artei plastice se află înscrși sculptorul belorus Zatr Azgur și arhitectul V. Ananiev („Monumentul lui V. I. Lenin”), Evgheni Vucetici („Monumentul lui Dzerjinski”), Aleksandr Deineka, Aleksandr Kibalnikov, Martiros Sarian, Vladimir Serov, Nikolai Tomski etc.

În domeniul artei teatrale și al cinematografului au fost propuși, între alții, dramaturgul Nikola Vira, regizorul Iuri Zavadski și actorii Vera Mareșkaia, R. Pliatt și B. Novikov pentru spectacolul „Zări îndepărtate”, compozitorul Kara Karaev, K. Sergheev, Natalia Dudinskaja, I. Belski și E. Grikurov pentru realizarea spectacolului „În calea trăznitului”, dramaturgul Nikolai Pogodin, regizorul Mihail Kedrov și actorul Boris Smirnov pentru spectacolul „A treia patetică”, regizorul de film Serghei Gherasimov, operatorul V. Rapoport și actorul Piotr Glebov pentru filmul „Pe Donul liniștit”, A. P. Dovjenko pentru filmul „Poemul mării”, Mihail Strauh pentru interpretarea rolului lui V. I. Lenin în filmele „Omul cu arma”, „Cartierul Viborg”, „Iakov Sverdlov” și „Povestiri despre Lenin” etc.

Poșta redacției

Const. Vaculin — Comănești. — Vă mulțumim pentru propunerii și sugeriile, de care vom ține seama.

Eugen Iordache — Gova — 1. Ancheta noastră concurs se referă numai la filmele sovietice prezentate în premieră în cursul anului 1958.

2. Firește, puteți indica și numele unui actor care a jucat în mai multe filme.

Marin Niculae — Constanța — 1. Vor participa la tragere buletinele care vor intra cel mai mare număr de voturi ale participanților. 2. Buletinele pot fi trimise și în plic. 3. Puteți completa mai multe buletine. 4. Se vor oferi și fotografii ale actorilor sovietici.

Vor să corespundeză

Veniamin și Vladimir Vitkovskii, Ucraina, Harkov 40, ul. Jeleznodorojnia 8/1: cu colecționari de cărți poștale ilustrate. Evluhovskaia Valea, reg. Kemerovo, Stalinsk — 26, ul. Micurina 8 „A”, kv. 2: cu un elev. Kojevnikova Svetlana, reg. Perm, Krasnokamsk, ul. Vokzalnaia 7, kv. 22: cu un student la politehnică și cu un muncitor. Preslennov Vladimir Nikolaevici, Astrahan, ul. Morozova 30 — cu un filatelit. Vorontova Nina, R.S.S.A. Bașkiră, Belorețk, v/s, ul. Stalina 43: cu un utemist. Kasimova Galea, Penza, ul. Staro-Cerkasskaia 3, kv. 9: cu un elev. Kojevnikova V., R.S.S.A. Bașkiră, Belorețk, ul. Stalina 58, podiezd 1, kv. 9: cu un utemist dintr-o uzină. Kasatski V. V., reg. Murmansk, Morogorsk, ul. Jdanova 11, kv. 63: cu un filatelit.

De la 19 ianuarie 1959

PREMIERA

La cinematografele: Republica, I. C. Frimu, Al. Sahia, Infrățirea între popoare

OMUL MEU DRAG

O producție a studioului „MOSFILM”

ALEXEI BATALOV, INNA MAKAROVA, P. KONSTANTINOV, I. MEDVEDEV, B. VINOGRADOVA, T. MANSUROVA, BORIS CIRKOV

Scenariul: I. GHERMAN, I. HEIFIȚ
Regia: IOSIF HEIFIȚ Muzică: V. PUȘKOV
Imaginea: M. MAGHID, L. SOKOLSKI

CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI

Presa sportivă din Uniunea Sovietică a hotărât ca, începînd cu 1958, să întocmească în fiecare an o listă cu cei mai buni sportivi ai U.R.S.S.

Recent, un mare număr de ziarști sportivi din republicile unionale și din Moscova au răspuns la următoarea întrebare: „Care sînt sportivii sovietici care, după părerea dvs. pot fi considerați cei mai buni în anul 1958?”

Iată lista întocmită după selecționarea răspunsurilor primite:

1. V. Kuznețov, campion și recordman european de decatlon, 275 puncte.
2. O. Goncareenco, campion mondial și european de patină, 256 puncte.
3. B. Șahlin, campion mondial de gimnastică, 198 puncte.
4. L. Latîșina, campioană mondială de gimnastică, 193 puncte.
5. I. Novikov, campion mondial de pentatlon modern, 198 puncte.
6. G. Bistroya, campioană europeană și recordmană mondială de pentatlon, 175 puncte.
7. A. Ilin, fotbalist, 170 puncte.
8. V. Enghibarian, campion mondial, olimpic și european de box, 128 puncte.
9. M. Tal, șahist, 96 puncte.
10. L. Koțesnikov, campion european de natație, 90 de puncte.

În total au fost propuși 44 de maștri ai sportului, specialiști în 17 probe. Printre ei se află atleții O. Reahovski și I. Ter-Ovanesian, halterofilii V. Stogov, A. Medvedev, A. Vorobiov, luptătorul N. Mușeghian, schioara A. Kolcina, scrimerul I. Riiski, hocheistul N. Sologubov, fotbalistul L. Iașin și boxerul G. Șatkov.

CONTINENTUL

ÎN EXTREMUL NORD sovietic au fost descoperite anul trecut noi terenuri aurifere și alte zăcămintă minerale.

★
RUINELE MIRMEKIEI (Crimeea), unul din orașele anticului regat al Bosforului, au dat la iveală urmele unei civilizații străvechi (sfîrșitul mileniului I î.e.n.). Arheologii sovietici au descoperit construcții admirabile pentru vremea aceea, minunate obiecte de artă, și numeroase dovezi că regatul întreprinse legături comerciale intense cu Asia Mică, Grecia și Roma.

★
VAPOARELE comerciale sovietice au vizitat anul trecut peste 300 de porturi străine. Cantitatea de mărfuri transportate a fost cu 50 la sută mai mare în primele trei trimestre, față de perioada corespunzătoare a anului 1957.

★
ÎN PARCUL FORESTIER recent creat în stepa regiunii Kirovograd, cresc vreo 800 de specii de copaci și arbuști originari din Uniunea Sovietică și din alte țări. Silviculții de aici fac schimb de semințe cu 136 de instituții științifice similare din țară și din străinătate.

★
SIDERURGA SIBERIEI datează de la începutul veacului al XVII-lea. Un fierar din Tomsk, pe nume Fiodor Ermeev, a descoperit în 1624 zăcămintă de minereu de fier și, ajutat de câțiva tovarăși ai săi, a turnat primele tunuri din fier siberian.

★
POPULAȚIA Uniunii Sovietice crește în prezent cu 10.000 de locuitori pe zi. În fiecare minut se nasc 10 copii.

ŞAH □ ŞAH □ ŞAH

Soluția problemei nr. 32

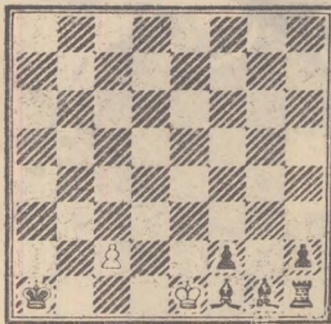
Soluția acestei probleme (Alb: Rel, Pc2. Negru: nimic) necesită nu atât cunoștințe de șah cât... imaginație. Cele șase piese negre care lipsesc de pe tablă trebuie așezate în următoarea poziție unică pentru ca albul să poată câștiga

gă pe negru (prin pat) să mute f2.f1. Numai după aceasta, albul ia turnul din h1 și câștigă ușor. Luarea directă a turnului h1, cu dama, duce la o poziție curioasă de remiză.

Problema nr. 34

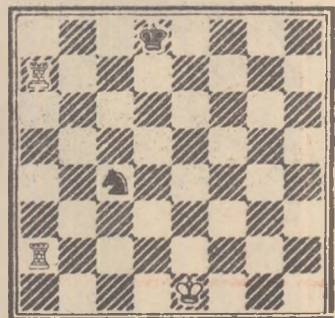
V. Svergunov

Premiu special la concursul revistei „Șahmat” v. S.S.S.R. 1958

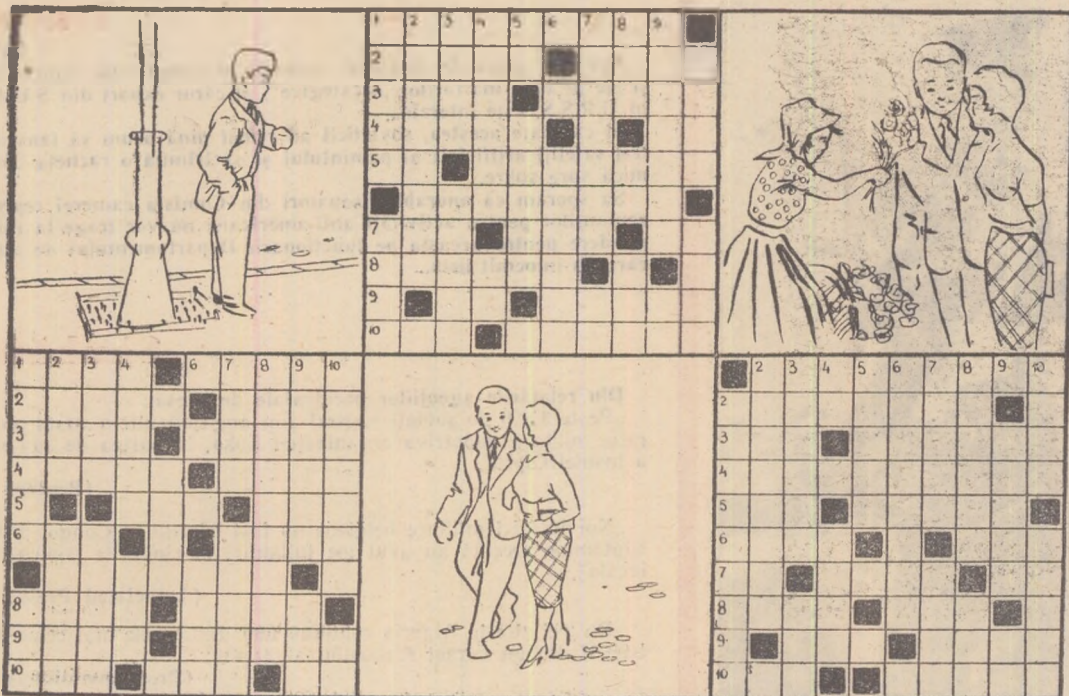

(Alb: Rel, Pc2. Negru: Ral, Th1, Nf1, Ngl, Pp. f2, h2)

Acum, albul joacă l. Rel: fl apoi își transformă pionul în damă (în timpul acesta, negrul face mutații cu regele). După aceasta albul joacă Rg2 și obli-

Mat în 3 mutații (Alb: Rel, Ta2, Ta7. Negru: Rd8, Cc4)

UNU...

ORIZONTAL: 1) Cîntă de unul singur — Unul după altul 2) Una singură conține două auricule și două ventricule — În perimetrul aceleiași oraș 3) Se plimbă pe cer, într-o zi mîhorită — Un pește cu icre negre 4) Treptele unui termometru — Creatorul filmului „Șapte arte” 5) Unul cam într-o ureche (pl.) — Richard al III-lea oferea un regat pentru el 6) Un fel de pisică sălbatică — Jocul numerelor 7) I se năzărea ceva. 8) Cele putrede strică pe cele bune — Amină de pe o zi pe alta 9) Unealta unui fierar — A pune 10) Il găsiți la purtător — Unu după douăsprezece noaptea 1 — Sint.

VERTICAL: 1) Numai unul — De-o șchioapă! 2) Cinstire ce se dă unui erou — Verighele 3) O monedă... instrumentală — Un stil lipsit de conținut 4) Larva unor dușmani ai pomilor — Un rege al junglei 5) Îți întoarce vorba 6) Un cer luminos 7) N-are nici un picior — Impiedică peștii să treacă în josul apei 8) Răsăfățele zeiței Fortuna 9) Un loc reținut — Acum, în calendar 10) Vorbire de unul singur — Unu, la jocul de cărți.

DOUĂ...

ORIZONTAL: 1) Vehicul pe două roți 2) Două inimi sub clar de lună — Cea de a doua se numește, popular, Faur 3) Doine! — Frumusețea din Milo, căreia îi lipsesc amîndouă mîinile 4) Unu din cele două lacuri de lângă Leningrad — A doua notă după UT 5) Mihai Tănăsescu — Sportul celor tinerari 6) Increment 7) Căi încurcate... — Capabil — Birlic (nu cel din filmul „Două lozuri”) 8) Raționament care pune două alternative contradictorii 9) La persoana doua — Înășoară o dată gîtul 10) Două zile din calendarul roman — „Cînd alergî după doi iepuri, nu prinzi nici unul”.

VERTICAL: 1) Expresie atgebrică constituită din suma a doi termeni — Gînduri 2) Seamănă ca două picături de apă 3) Interogativ — Ca două prăjini 4) Clandestin — De mine e vorba 5) Două litere pentru o comparație — Dețineam 6) Interviu cînd doi se ceartă 7) Are doi colți de fier — Inceput de ocol... 8) Gură de foc — Repetat, răspunde la numele de Costică — El, între doi amici? 9) Bine determinată — Aluminu 10) Oceanul Pacific o desparte de cele două Americi — Două paratele ceferiste (sg.)

TREI...

ORIZONTAL: 1) Trei luni la un loc 2) Furci cu trei dinți 3) Fac haz — Poet chilian 4) Desene în textul unei cărți 5) Circomferința unei pălării — Are trei motoare, și chiar mai multe... 6) Frămînt — Tesătură orientală 7) O foaie de calendar — Picioarele unui triciclu — Molibden 8) Inchide ușa pe dinafară — „Orașe și...” roman de K. Fedin 9) Conifer cu ace lungi, prinse pe ramuri cîte două, trei sau cinci la un toc — Lac italian 10) Nume feminin — Unul din cei trei eroi ai unei comedii de Victor Ion Popa.

VERTICAL: 1) Acizi care prin disociere pun în libertate trei ioni de hidrogen 2) Operă în trei volume 3) Trei încreșturi pe obraz — Oraș belgian 4) Idem — „... generații”, piesă de Lucia Demetrius 5) Ceai astrigent 6) Scoasă din jire 7) Veșmînt — Mai! 8) Dintr-un trib german din antichitate — Doi s-au întors... 9) Mașină generatoare de curent continuu — Gamă cu trei bemoi la cheie 10) Felicitai — A copilărit pe moșia netrebnicului boier Cris-tea Trei-Nasuri.

2000 lei

PUTEȚI CÎȘTIGA CUMPĂRÎND cu 3 lei UN LOZ ÎN PLIC

„LOZURILE ÎN PLIC” SE GĂSEȘC SPRE VÎNZARE LA COOPERATIVELE SĂTEȘTI DE CONSUM, LA AGENȚIILE LOTO-PRONOSPORT, ÎN BÎLCIURI, TÎRGURI, PIEȚELE AGRO-ALIMENTARE, GĂRI ȘI TRENURI

Filatelia

Electrificare

Sînt cunoscute urtașele progrese realizate de Uniunea Sovietică în domeniul electrificării. În legătură cu aceasta, poșta sovietică a emis recent o nouă marcă imprimată în policromie înfățișînd, într-un medalion, chipurile lui Marx și Lenin iar în partea inferioară a desenului o linie electrică de înaltă tensiune

În cinstea artistului

Recent, poșta cehoslovacă a sărbătorit într-un mod cu totul deosebit pe artistul Max Svabinski, creatorul unui mare număr dintre mărcile gravate cehoslovace. Cu prilejul aniversării a 85 de ani de la nașterea sa s-a pus în circulație o emisiune omagială cuprinzînd o singură valoare de 1,60 kes. imprimată în colițe de cîte patru exemplare. Desenul mărcii aparține, indirect, tot lui Svabinski, deoarece reproduce tabloul „Artistul și muza” creat de pictor în tinerețe, și în care artistul nu este altcineva decît autorul

UMOR + UMOR + УМОРО

Cine citește revistele nentru cei mici... desen de G. Oganov

— Chelner, de ce ai pus apa în vodcă? — Fiindcă nu suport ca oamenii să se otrăvească cu alcool curat. desen de T. Kuusmai și H. Otstavel

— Sînt în stare să stau așa pînă dimineața. desen de I. Massin

Germania occidentală 1959. După 14 ani de la încetarea războiului, în orașele vest-germane continuă să se aște ocupeți străini. Propunerile guvernului sovietic pentru încheierea tratatului de pace cu Germania sunt menite să pună capăt acestei stări de lucruri.

Un savant francez despre zborurile cosmice sovietice

Pe Solnik l-a chemat întâi Lunik. Însă chiar a treia zi după naștere a trebuit să i se schimbe numele. De atunci îl cheamă Solnik, și așa va rămâne până la infinit. Solnik a avut trei frați mai vârstnici: Sputnik I, Sputnik II și Sputnik III.

Cu aceasta am sărit peste lunga introducere la interviu pe care vrem să vi-l prezentăm, luat de scriitorul francez Charles Dobzinski compatriotului său, savantul Alexandre Ananoff, unul dintre cei mai renumiți specialiști în astronautică din Occident („Les Lettres françaises” nr. 755). Subiectul: racheta interplanetară sovietică.

Răspunzând primei întrebări și anume, dacă savanții sovietici au avut sau nu ca obiectiv să-l facă pe Lunik satelit al Lunei, Ananoff a spus: „Contează prea puțin, după părerea mea, dacă un asemenea obiectiv ar fi fost atins sau nu, deoarece oricum, datele obținute vor confirma sau vor infirma nenumărate ipoteze. Dar dacă savanții sovietici ar fi intenționat să realizeze un satelit lunar, pentru ce i-ar fi imprimat rachetei viteza de 11,2 km./sec., mai mare cu 1,5 km./sec. decât viteza necesară menținerii ei în cimpul de atracție al Lunei? Săcot că, în realitate, avem acum ceva mai mult și mult mai bun decât un satelit lunar...” Specialiștii sovietici în astronautică au dovedit multă pricepere concentrându-și eforturile în această direcție, care le-a permis să folosească la lansarea rachetei forța centrifugă a rotației Pământului și viteza mișcării lui de revoluție. Americanii s-au încâpăținat să creeze un satelit lunar, deși nu dispuneau de motoare-racheta cu jet suficient de puternic. În aceste condiții, eșecul lor era inevitabil.

Și în Apus a fost stabilită teoretic posibilitatea de a obține o putere de eiecție la fel de mare cu cea a rachetei interplanetare sovietice. Doar că da la un anumit punct reactorul nu mai rezistă temperaturilor supraînalte. De aici, Ale-

xandre Ananoff trage concluzia că savanții sovietici au obținut alfaie metalice pentru construirea rachetelor destul de ușoare și de rezistente.

Mai departe, savantul francez se ocupă de metodele de lucru, subliniind perfectă coordonare a eforturilor și exemplara cooperare a diverselor colective științifice și tehnice sovietice. Dimpotrivă, maniera de acțiune a americanilor poate fi caracterizată în felul următor, caricaturizând puțin: ei îmbină „trei rachete cu caracteristici și destinații diferite. Prima este construită de către Marină, a doua de Armata de uscat, iar a treia de către Aviație”. Se întâmplă uneori ca rezultatul să fie bun.

După ce lămurește câteva probleme legate de vitezele cosmice și durata optimă a cursei Pământ-Lună, arătând că „cele 34 de ore care i-au fost necesare lui Lunik pentru a ajunge în apropierea satelitului nostru constituie o medie bună”, interviul abordează pasionanta chestiune a pătrunderii omului în Cosmos.

Astăzi știm în legătură cu această problemă mult mai multe decât în urmă cu un an sau doi. Anume, știm că, în realitate, călătoria omului în spațiul sideral va întâmpina greutăți mai mici decât se bănuia. Cunoscându-le tot mai bine, razele cosmice nu ne mai înspăimintă, ca și „frigul absolut” despre care credeam că va fi fatal astronautilor. De asemenea, sateliții artificiali ai Pământului și Solnik—racheta interplanetară sovietică—au dovedit că nici meteoriții nu

constituie o primejdie fără apărare. Mai rămân câteva probleme de rezolvat, dar astăzi posibilitatea omului de a părăsi Pământul — „leagănul civilizației”, cum îl numea Tibilkovski — este neîndoiosă.

„In acest sens, spune Alexandre Ananoff, concurența celor două mari națiuni (americani și sovietici — N.R.) este utilă, fiindcă ele se întrajutorează chiar și involuntar: eșecurile unora dau celorlalți puțința să se păzească de erori. La ora actuală sovieticii sînt în avans, chiar numai prin faptul că au obținut, cu ajutorul sateliților și rachetei lor, mai multe date decât posedă americanii. Omul este mereu nemulțumit și cred că de aceea progresul se va accelera mereu, cu atât mai mult cu cât, într-un singur an, s-a realizat un program despre care înainte nu am fi visat măcar că poate fi împlinit nici în zece ani. Astronautica a pătruns atât de mult în obișnuința noastră, încît victoriile ei cele mai strălucite ne par astăzi aproape firești...”

Prodigioasa realizare a științei sovietice — lansarea pe o orbită extraterestră a unui laborator automat care și-a îndeplinit perfect misiunea înainte de a evada din cimpul gravitațional al Pământului și al Lunei, pentru a începe o veșnică revoluție, în jurul Soarelui — deschide „oficial” era călătoriilor interplanetare, vestită acum 15 luni de către primul sputnik.

M. F.

Vineri

Așa dar guma de mestecat, lemnele și purgativele figurează și ele pe lista mărfurilor „strategice”, al căror export din S.U.A. în U.R.S.S. este interzis.

Și cu toate acestea, sovieticii au reușit până acum să lanseze trei sateliți artificiali ai pământului și să trimită o rachetă cosmică spre soare.

Să sperăm că onorabilii senatori din Comisia camerei reprezentanților pentru activități anti-americeane nu vor trage la răspundere pentru aceasta pe funcționarii Departamentului de stat care au întocmit lista...

Sâmbătă

Din relatările agențiilor occidentale de presă: „Peste 1.000 de soldați englezi sînt angajați într-o vastă operație militară împotriva organizației Eoka, în partea de sud-est a insulei Cipru”.

(Reuter)

„Noi întăririi militare belgiene au fost trimise în Congo, unde săptămîna trecută au avut loc tulburări în rîndurile populației locale”.

(Associated Press)

„De trei zile în Algeria continuă una dintre cele mai crîncene bătălii din tot cursul războiului algerian”.

(Presa pariziană)

După cum se vede, colonialiștii sînt să-și îndeplinească pînă la sfîrșit opera... Și cum toate semnele arată că acest sfîrșit este tot mai apropiat, au pornit să-și îndeplinească „misiunea civilizatorie” în marș forțat...

Duminică

Agenciile internaționale au transmis ieri lungi relatări despre entuziasmul cu care populația orașului Havana, capitala Cubei, a întâmpinat trupele lui Fidel Castro care au alungat cîca reacționarii a dictatorului Batista.

Iar astăzi un comunicat dat publicității la Washington arată că președintele Eisenhower a primit demisia lui Earl Smith, ambasadorul S.U.A. în Cuba.

Uneori, o singură zi desparte cauza de efect.

Luni

Într-un articol publicat în ziarul „New York Times”, dr. James Kiljian, consilier special al președintelui pentru problemele științei și tehnicii, arată că numărul studenților care au intrat anul acesta în instituțiile americane de învățămînt din domeniul construcțiilor de mașini s-a redus considerabil, „iar numărul persoanelor care și-au luat doctoratul și care s-au consacrat activității didactice va fi, probabil, de trei ori mai mic de cît ar fi necesar pentru universități în viitorul apropiat”.

În schimb, numărul șomerilor va fi de 2 ori mai mare (4 milioane în 1959—1960, față de 2 milioane în 1952—1953). Păcat numai că legea compensațiilor nu se aplică în cazul de față!

Marți

Într-o alocuțiune de Anul nou, ministrul economiei din R.F.G. a declarat textual că „crizele economice care au izbucnit în alte regiuni ale lumii, aproape că nu au atins” Germania occidentală. Cu alte cuvinte, economia vest-germană este aproape prosperă.

Pentru a-l ajuta pe cititor să descifreze sensul acestui limbaj sibilic, ne vom permite să ne referim la o anecdotă.

Frantz și Iohann, doi puștani blonzi și cu ochi albaștri, se joacă cu mingea pe un maidan din Hamburg.

— Frantz, i se adresează la un moment dat Iohann, să știi că aproape că l-am văzut pe tăticul tău...

— Cum adică aproape? — se miră bălatul.

— Păi, tăticul tău nu e în poliție?

— Ba da.

— ...Și n-are matricola nr. 5220?

— Da.

— Ei bine, l-am văzut pe polițistul cu nr. 5219.

...Cam așa arată și aproape prosperitatea pe care o laudă ministrul economiei vest-germane.

Miercuri

„Modul de viață american” continuă să facă ravagii în Germania occidentală: la Stadtbergen, 5 soldați americani au pătruns cu forța într-un hotel, au atacat pe proprietar, l-au aruncat de pe scări și l-au călcat în picioare; la Heilbornin, ocupanții americani au maltrat în chip bestial un tînăr de 19 ani...

Lista ar putea fi continuată. Dar credem că și atât e suficient pentru a demonstra de ce îi vine atât de greu cancelarului Adenauer să consimtă la retragerea trupelor de ocupație străină de pe teritoriul Germaniei.

Joi

Mii de polițiști înarmați pînă-n dinți au fost mobilizați la Seul pentru a-l păzi pe „președintele” Li Sin Man.

Mulț zgomet pentru un nimic...

Cronicar

Săptămîna